

markerne om Dagen og udrette Arbejdet paa deres egne Marker til Dels om Nætterne. Da maatte Børnene ogsaa ganske anderledes hænge i end nu. Nu sker der saa vist ikke Børnene nogen Overlast, og en Beskyttelse for dem er unødvendig. Men vi maa ikke være blinde for, at den til en anden Side kan gøre Skade. Enhver Beskyttelse kræver jo til en vis Grad Tvang til anden Side, og vil man beskytte Børnene, kommer man let til at udøve Tvang mod Forældrene. Jeg tror, jeg kender saa meget til Forholdene paa Landet, at jeg tør sige, at det vil gøre et stort Skaar i Smaakaarsfolks økonomiske Stilling, dersom Børnene ikke maa tage Del i Arbejdet, saa vidt deres Kræfter formaa, og jeg kan ikke forstaa, at man kan sammenligne Arbejdet paa Landet med Arbejdet paa Fabrikkerne inde i Byerne. Der er dog vist ingen, der vil paastaa, at det Arbejde, man forlanger af Børn paa Landet, er usundt, i alt Fald kan jeg ikke indrømme det. Jeg tror, jeg har nogen Ret til at tale med af Erfaring, da mine Sønner ere komne ud at tjene i en Alder af under 10 Aar, og jeg har ikke mærket, at de have taget nogen Skade deraf. Naar jeg altsaa stemmer for Underændringsforslaget under Nr. 6, er det ikke med den Motivering, som den ærede Ordfører syntes at ville give, at det var, fordi vi paa Landet ikke havde rent Brød i Posen, nej, saa er det af den Grund, at jeg ikke en Gang vil være med til noget, der kan ligne en Indrømmelse af, at Børnene virke under usunde Forhold paa Landet.

Det andet Punkt, jeg vil omtale, er Ændringsforslagene under Nr. 28 og 29, hvor jeg agter at stemme mod Nr. 28 og for Nr. 29. Der er der Tale om Barselkvinders Beskyttelse. Ja, Ordet Beskyttelse har jo, som jeg sagde, en god Klang, men det er alligevel ikke altid, at de, der tale om Beskyttelse, ere fri for egoistiske Grunde, saa at man ikke saadan paa Forhaand, mener jeg, skal være med til alt, hvad der kalder sig Beskyttelse. Jeg er nær ved at tro, at der, dersom det kunde lykkes, var mange, der vilde have Beskyttelse indført. Jeg kunde tænke mig, at Telegrafister, Kontorister, Lærere og mange flere gerne vilde have Kvinder beskyttede mod Arbejde, der kunde konkurrere med dem i deres Fag. Men jeg vil ikke være med til at indføre Beskyttelse for fuldmyndige og fuldvoksne Mennesker. Hvad det foreliggende Forslag under Nr. 28 særlig angaar, vil jeg ganske vist indrømme, at det ikke har nogen meget vidtrækkende

Betydning, men jeg er ikke bleven bedre stemt over for det efter at have hørt den ærede Ministers Udtalelse om, at det vil være vanskeligt at kontrolere dette Forhold. Dette tror jeg ogsaa, og derfor finder jeg, at det for mig vil være meningsløst at stemme for det. Jeg stemmer derfor mod det og for Ændringsforslaget under Nr. 29.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds): Der er jo ganske særlig to Spørgsmaal, hvorom Forhandlingen mere og mere er kommen til at dreje sig. Det er dels Spørgsmaalet om Bestemmelserne i 2det Stykke af § 1, saaledes som det vil komme til at se ud, hvis Ændringsforslag Nr. 5 vedtages, dels § 7. Det er navnlig det første af disse Spørgsmaal, hvorom jeg har ønsket at gøre et Par Bemærkninger. Men inden jeg gør disse Bemærkninger, har jeg Lyst til meget kort at sige et Par Ord om de Overgangsbestemmelser, der ere foreslaaede af et Flertal til § 23 angaaende Børns Arbejde i Fabrikker og Værksteder. Naar jeg har været med til at stille Forslag om, at disse Overgangsbestemmelser skulle gælde for 5 Aar, er det af to Grunde, for det første fordi jeg hører til dem, der mene, at der er noget sørgeligt i, at der hist og her, og navnlig i Byerne, er Børn, der komme til at leve under Vilkaar, hvor det kan være vanskeligt for dem at faa noget at beskæftige sig med i deres Fritid. Jeg vil haabe, at Kommunalbestyrelserne rundt omkring i vore Byer og navnlig saadanne større Byer, hvor Fabrik- og Industrivirksomhed spiller en stor Rolle, ville sørge for i denne Overgangstid at faa det gjort muligt, at Børn i den Fritid, de have tilovers fra Skolen, kunne faa noget at beskæftige sig med, være sig ved Sløjd, Husflid eller hvad det kan blive, fremfor at gaa om paa Gaderne og ikke have noget at tage sig for. Netop derfor har jeg været med til at og har været glad ved at være med til at sætte denne Overgangstid af 5 Aar. Jeg vil gerne gøre mit til, at Kommunalbestyrelserne kunne forstaa, at vi herigennem egentlig have givet dem en Forpligtelse til at gøre noget for, at Børnene, naar de 5 Aar ere gaaede, og de saa ikke kunne faa noget at tage sig til, fordi de ikke skulle have Lov til at arbejde i Værksteder og Fabrikker, kunne faa noget at beskæftige sig med i Fritiden, som kan være dem til Gavn baade legemligt og aandeligt. Naar jeg endvidere har holdt paa denne Overgangsbestemmelse i disse to Ændringsforslag, som ogsaa have